Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 12. maja 2021 *

„Predhodno odločanje – Varstvo prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi – Uredbi (ES) št. 338/97 in št. 865/2006 – Kaviar jesetrovk – Vnos na carinsko območje Evropske unije kot osebni ali gospodinjski predmeti – Uvozno dovoljenje – Izjeme – Zgornja meja 125 gramov na osebo – Prekoračitev – Namen podaritve drugemu“

V zadevi C-87/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) z odločbo z dne 15. oktobra 2019, ki je na Sodišče prispela 19. februarja 2020, v postopku

Hauptzollamt B

proti

XY,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi A. Kumin, predsednik senata, A. Arabadjiev (poročevalec), predsednik drugega senata, in T. von Danwitz, sodnik,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Hauptzollamt B A. Wollschläger, agentka,

– za nemško vlado J. Möller in S. Eisenberg, agenta,

– za češko vlado M. Smolek, J. Vláčil in L. Dvořáková, agenti,

– za Evropsko komisijo C. Hermes in R. Tricot, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: nemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7(3) Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 003, str. 136), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1320/2014 z dne 1. decembra 2014 (UL 2014, L 361, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 338/97), in člena 57(5)(a) Uredbe Komisije (ES) št. 865/2006 z dne 4. maja 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 338/97 (UL 2006, L 166, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2015/870 z dne 5. junija 2015 (UL 2015, L 142, str. 3) (v nadaljevanju: Uredba št. 865/2006).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Hauptzollamt B (glavni carinski urad B, Nemčija) in osebo XY v zvezi z zasegom šestih konzerv kaviarja jesetrovk po 50 gramov (g), ker zadevna oseba ob vstopu na carinsko območje Evropske unije ni predložila uvoznega dovoljenja.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

3 Namen Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, podpisane 3. marca 1973 v Washingtonu (*Recueil des traités des Nations unies*, zvezek 993, št. I-14537, v nadaljevanju: CITES), je zagotoviti, da mednarodna trgovina z vrstami, ki so navedene v njenih prilogah, in z deli ali izdelki, ki iz njih izvirajo, ne škoduje ohranjanju biotske raznovrstnosti in temelji na trajnostni rabi prostoživečih vrst.

4 Ta konvencija, katere pogodbenica je Unija postala 8. julija 2015, se je na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 3626/82 z dne 3. decembra 1982 o izvajanju Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (UL 1982, L 384, str. 1) v Uniji začela uporabljati 1. januarja 1984. Ta uredba je bila razveljavljena z Uredbo št. 338/97, ki v členu 1, drugi odstavek, določa, da se uporablja v skladu s cilji, načeli in določbami CITES.

5 Resolucija 13.7 (Rev. CoP17) konference pogodbenic o nadzoru trgovanja z osebnimi in gospodinjskimi predmeti določa:

„[…]

Konferenca pogodbenic [CITES]

1. Odloči, da se izraz ‚osebni ali gospodinjski predmeti' iz člena VII(3) uporablja za osebke, ki:
   (a) so v osebni lasti ali posesti v nekomercialne namene;
   (b) so bili zakonito pridobljeni; in
   (c) se v trenutku uvoza, izvoza ali ponovnega izvoza:
      (i) prenašajo, prevažajo ali so vključeni v osebno prtljago; ali
      (ii) so del selitve.

[…]

3. Pogodbenice se strinjajo, da:

   […]

(b) ne potrebujejo izvoznega ali uvoznega dovoljenja ali potrdila o ponovnem izvozu za osebne ali gospodinjske predmete, ki so mrtvi osebki, deli ali izdelki, ki pripadajo vrstam iz Priloge II, razen za:

[…]
(iv) naslednje osebke, če količina presega določene meje:

– kaviar jesetrovk (*Acipenseriformes* spp.) – do 125 gramov na osebo v embalaži, označeni v skladu z resolucijo Conf. 12.7 (Rev. CoP17);

[…]“

6 Priloga 1 k tej resoluciji, naslovljena „Smernice za razlago osebnih ali gospodinjskih predmetov“, določa:

„[…]

Opredelitev osebnih ali gospodinjskih predmetov

8. Osebki morajo biti v osebni lasti ali posesti v nekomercialne namene, kar izključuje vsakršno uporabo za komercialno korist, prodajo, prikaz v komercialne namene, posedovanje in prevažanje z namenom prodaje, in vsakršno trženje.

[…]“

Pravo Unije

Uredba št. 338/97

7 V uvodni izjavi 12 Uredbe št. 338/97 je navedeno:

„ker naj bi se, da se zagotovi učinkovit nadzor in pospešijo carinski postopki, določili carinski uradi z usposobljenim osebjem za izvajanje potrebnih formalnosti in ustreznega preverjanja na kraju, kjer se osebki vnašajo v [Unijo], zato da se tem osebkom dodeli carinsko dovoljena raba ali uporaba v smislu Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 136)], ali na kraju, kjer se izvažajo ali ponovno izvažajo iz [Unije]; ker naj bi bili na mejnem prehodu tudi objekti in naprave, ki zagotavljajo ustrezno bivališče in oskrbo za žive osebke.“

8 Člen 1 Uredbe št. 338/97 določa:

„Cilj te uredbe je varovati prosto živeče živalske in rastlinske vrste ter zagotoviti njihovo ohranitev, tako da se v skladu z naslednjimi členi zakonsko uredi trgovina z njimi.

Ta uredba se uporablja v skladu s cilji, načeli in določbami Konvencije, opredeljenimi v členu 2.“

9 Člen 2 te uredbe določa:

„V tej uredbi:

[…]

(j) ‚osebni ali gospodinjski predmeti' pomenijo mrtve osebke, njihove dele ali izdelke iz njih, ki so last posameznika in so ali bodo del njegovega običajnega premičnega premoženja;

[…]

(t) ‚osebek' pomeni katero koli živo ali mrtvo žival ali rastlino vrste iz prilog A do D, vsak njen del ali izdelek iz nje, ne glede na to, ali je vsebovan v drugih izdelkih ali ne, ter kakršne koli druge izdelke, za katere spremni dokumenti, embalaža ali oznaka ali etiketa ali kakršne koli druge okoliščine kažejo, da so deli ali izdelki iz živali ali rastlin teh vrst ali da jih vsebujejo, če taki deli ali izdelki niso posebej izvzeti iz določb te uredbe ali določb, ki se nanašajo na prilogo, v kateri je obravnavana vrsta navedena, s temu namenjeno oznako v teh prilogah.

[…]“

10 Člen 4(2), prvi pododstavek, navedene uredbe določa:

„Za vnos osebkov vrst, navedenih v Prilogi B, v [Unijo] je treba opraviti potrebno preverjanje in na mejnem carinskem uradu na kraju vnosa predhodno predložiti uvozno dovoljenje, ki ga izda upravni organ namembne države članice.“

11 Člen 7 iste uredbe v odstavku 3, naslovljenem „Osebni in gospodinjski predmeti“, določa:

„Z odstopanjem od členov 4 in 5 se njune določbe ne uporabljajo za mrtve osebke vrst iz prilog A do D, njihove dele in izdelke iz njih, ki so osebni ali gospodinjski predmeti in se vnašajo v [Unijo] ali se iz nje izvažajo ali ponovno izvažajo, v skladu z določbami, ki jih določi Komisija. […]“

12 Člen 16(2) Uredbe št. 338/97 določa, da potrebni ukrepi, ki jih države članice sprejmejo, da zagotovijo nalaganje kazni vsaj za naslednje kršitve te uredbe, zlasti vnos osebkov v Unijo brez ustreznega dovoljenja ali potrdila, „ustrezajo naravi in teži kršitve ter vključujejo določbe, ki se nanašajo na zaseg, in kadar je primerno, odvzem[…] osebkov“.

13 V Prilogi B k navedeni uredbi so „*Acipenseriformes* spp. (II) [(jesetrovke)] (razen vrst, vključenih v Prilogo A)“.

Uredba št. 865/2006

14 V uvodnih izjavah 1, 2 in 6 Uredbe št. 865/2006 je navedeno:

„(1) Sprejeti je treba določbe za izvajanje Uredbe (ES) št. 338/97 in popolno uskladitev z določbami [CITES] […].

(2) Za zagotovitev enotnega izvajanja Uredbe (ES) št. 338/97 je treba podrobneje določiti pogoje in merila za obravnavanje vlog za izdajo dovoljenj in potrdil ter veljavnost in uporabo takih dokumentov. Zato je primerno, da se določijo obrazci, katerim morajo ustrezati navedeni dokumenti.

[…]

(6) Treba je določiti postopke za označevanje nekaterih osebkov vrst, da se olajša njihovo prepoznavanje in zagotovi izvajanje določb Uredbe (ES) št. 338/97.“

15 Člen 9 Uredbe št. 865/2006 določa:

„Brez poseganja v člene 31, 38, 44b, 44i in 44p se za vsako pošiljko osebkov, poslanih skupaj kot del enega tovora, izda ločeno uvozno dovoljenje, uradno obvestilo o uvozu, izvozno dovoljenje ali potrdilo o ponovnem izvozu.“

16 Člen 57 te uredbe, naslovljen „Vnos in ponovni vnos osebnih in gospodinjskih predmetov v [Unijo]“, določa:

„1. Odstopanje od člena 4 Uredbe (ES) št. 338/97 za osebne ali gospodinjske predmete iz člena 7(3) navedene uredbe se ne uporablja za osebke, ki se uporabljajo za komercialno korist, prodajajo, prikazujejo v komercialne namene, posedujejo za prodajo, ponujajo za prodajo ali prevažajo za prodajo.

[…]

3. Za prvi vnos osebnih ali gospodinjskih predmetov, skupaj z lovskimi trofejami, v [Unijo], ki ga opravi oseba, ki običajno prebiva v [Uniji], in vključuje vrste iz Priloge B k Uredbi (ES) št. 338/97, ni treba predložiti uvoznega dovoljenja carinskim organom, ob pogoju, da se predložita izvirnik in kopija dokumenta za (ponovni) izvoz.

[…]

4. Za ponovni vnos osebnih ali gospodinjskih predmetov, skupaj z lovskimi trofejami, ki so osebki vrst naštetih v Prilogi A ali B k Uredbi (ES) št. 338/97, v [Unijo], ki ga opravi oseba, ki običajno prebiva v [Uniji], ni treba predložiti uvoznega dovoljenja carinskim organom, kadar se predloži eno od naslednjega:

(a) carinsko potrjena ‚kopija za imetnika‘ (obrazec 2) prej uporabljenega uvoznega ali izvoznega dovoljenja [Unije];

(b) kopija dokumenta za (ponovni) izvoz iz odstavka 3;

(c) dokaz, da so bili osebki pridobljeni v [Uniji].

5. Z odstopanjem od odstavkov 3 in 4 za vnos ali ponovni vnos naslednjih predmetov iz Priloge B k Uredbi (ES) št. 338/97 v [Unijo] ni treba predložiti dokumenta o ponovnem izvozu ali uvoznega dovoljenja:

(a) do največ 125 gramov kaviarja jesetrovk (*Acipenseriformes* spp.) na osebo v posodah, ki so posamično označene […]

[…]“

Nemško pravo

17 Člen 51(2), prvi stavek, Bundesnaturschutzgesetz (zvezni zakon o varstvu narave) določa, da če se pri carinskem nadzoru ugotovi, da se živali ali rastline uvažajo ali izvažajo brez predpisanih dovoljenj ali drugih dokumentov, jih carinski organ zaseže.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

18 Oseba XY je decembra 2015 na carinsko območje Unije vstopila prek letališča v Düsseldorfu (Nemčija), pri sebi pa je imela šest konzerv kaviarja jesetrovk po 50 g, ne da bi za to imela uvozno dovoljenje iz člena 51(2) zveznega zakona o varstvu narave.

19 Oseba XY je, potem ko ji je glavni carinski urad B navedene konzerve zasegel, pri Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) vložila tožbo. To je tej tožbi delno ugodilo in razsodilo, da so ikre jesetrovk sicer zajete v Prilogi B k Uredbi št. 338/97 in da je zato za njihov uvoz potrebno uvozno dovoljenje, vendar je takšen zaseg kljub temu nezakonit v delu, v katerem bi moral glavni carinski urad B osebi XY prepustiti dve od šestih zadevnih konzerv kaviarja, kar ustreza količini, ki ne presega 125 g, in da te količine ni hotela uporabiti v komercialni namen, saj je konzerve nameravala podariti svojim otrokom oziroma jih porabiti sama.

20 Glavni carinski urad B je pri predložitvenem sodišču vložil revizijo, ker bi po njegovem mnenju bilo treba ob prekoračitvi zgornje meje 125 g, navedene v členu 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006, zaseči celotno vneseno količino kaviarja jesetrovk, in ne samo presežne količine. Poleg tega izpodbija dejstvo, da je konzerve kaviarja jesetrovk, ki jih je tako uvozila oseba XY, mogoče opredeliti kot „osebne ali gospodinjske predmete“ v smislu člena 2(j) Uredbe št. 338/97, glede na to, da so bile te konzerve namenjene obdarovanju tretjih.

21 Predložitveno sodišče se v teh okoliščinah sprašuje, kako je treba razlagati člen 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006, ker naj bi poleg tega, da se ta določba v državah članicah ne razlaga in uporablja enotno, namen te uredbe ter Uredbe št. 338/97 in konvencije CITES – to je varstvo ogroženih prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst – govoril v prid ozki razlagi navedene določbe, v skladu s katero mora pristojni carinski organ, če se prekorači zgornja meja 125 g, zaseči celotno uvoženo količino kaviarja jesetrovk. Vendar naj bi tako neobstoj kaznovalne narave iste določbe kot tudi razumevanje po analogiji člena 23(2) in člena 27 Uredbe Sveta (ES) št. 1186/2009 z dne 16. novembra 2009 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti (UL 2009, L 324, str. 23), ki določata vrednosti oziroma količine, do katerih bi bilo blago, za katero velja ta uredba, oproščeno plačila uvoznih dajatev, utemeljevala manj strogo razlago, v skladu s katero bi morala biti zasežena le presežna količina uvoženega kaviarja jesetrovk.

22 Poleg tega predložitveno sodišče dvomi glede možnosti take razlage člena 2(j) Uredbe št. 338/97, ki izključuje možnost, da bi se konzerve kaviarja jesetrovk, ki jih je uvozila oseba XY, opredelile kot „osebni ali gospodinjski predmeti“, ker je ta oseba izjavila, da jih namerava podariti tretjim osebam. V zvezi s tem predložitveno sodišče poudarja, da iz besedila te določbe in člena 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006 nikakor ne izhaja, da se pojem „osebni ali gospodinjski predmeti“ uporablja le, če uvoznik zadevnega osebka tega uporabi ali potroši sam, in da v sporu o glavni stvari nič ne dokazuje, da je oseba XY navedene konzerve imela v komercialne namene. Prav tako poudarja, da bi v praksi lahko bilo carinskim organom težko zanesljivo preveriti namene uvoznika. Poleg tega naj bi bilo povsem nelogično dovoliti uvoz osebka, če ga dejansko porabi uvoznik, oziroma uvoz prepovedati, če osebek dejansko porabi tretja oseba.

23 V teh okoliščinah je Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006 […] razlagati tako, da je treba uvozniku, ki ima pri sebi skupno več kot 125 gramov (g) kaviarja jesetrovk (*Acipenseriformes* spp.) v posamično označenih posodah, in zanje ne predloži ne dokumenta za (ponovni) izvoz ne uvoznega dovoljenja, prepustiti količino do 125 g kaviarja, če uvoz ne služi nobenemu od namenov, navedenih v členu 57(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 865/2006?

2. Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen:

   Ali spadajo med osebne in gospodinjske predmete v smislu člena 7(3) Uredbe št. 338/97 osebki, ki so bili pripeljani v carinsko območje Unije, tudi takrat, ko uvoznik ob prenosu izjavi, da želi te po prenosu podariti drugim osebam?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

24 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba preučiti najprej, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 7(3) Uredbe št. 338/97 razlagati tako, da se kaviar jesetrovk ob vnosu na carinsko območje Unije lahko šteje za „osebni ali gospodinjski predmet“ v smislu te določbe, kadar je namenjen temu, da se podari tretji osebi, in tako lahko zanj velja izjema od obveznosti iz te določbe, da njegov uvoznik predloži uvozno dovoljenje.

25 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki se uresničujejo z ureditvijo, katere del je (sodba z dne 2. julija 2020, Magistrat der Stadt Wien (Veliki hrček), C-477/19, EU:C:2020:517, točka 23 in navedena sodna praksa).

26 V zvezi s tem je na prvem mestu treba poudariti, da v skladu s členom 7(3) Uredbe št. 338/97 za mrtve osebke iz prilog od A do D k tej uredbi, njihove dele in izdelke iz njih, ki so osebni ali gospodinjski predmeti in se vnašajo na carinsko območje Unije, ne velja obveznost predložitve uvoznega dovoljenja v ta namen.

27 V skladu z opredelitvijo iz člena 2(j) Uredbe št. 338/97 so v pojmu „osebni ali gospodinjski predmeti“ zajeti mrtvi osebki, njihovi deli ali izdelki iz njih, ki so last posameznika in so ali bodo del njegovega običajnega premičnega premoženja.

28 Tako je treba ugotoviti, da na podlagi besedila te določbe ni mogoče nedvoumno ugotoviti, ali se za uporabo pojma „osebni ali gospodinjski predmeti“ nujno zahteva, da uvoznik sam uporabi ali potroši navedene mrtve osebke, njihove dele ali izdelke iz njih.

29 Ni namreč mogoče izključiti, da lahko uvoznik take predmete, ki so v osebni lasti ali posesti, namesto da bi jih ohranil za strogo individualno uporabo, kasneje brezplačno podari tretji osebi.

30 Na drugem mestu je treba v zvezi s sobesedilom, v katero je umeščena Uredba št. 338/97, opozoriti, da se ta uredba v skladu s svojim členom 1, drugi odstavek, uporablja v skladu s cilji, načeli in določbami CITES, h kateri je Unija pristopila, tako da jih Sodišče ne sme prezreti, ker je njihovo upoštevanje potrebno za razlago določb navedene uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 23. oktobra 2003, Nilsson, C-154/02, EU:C:2003:590, točka 39).

31 V točki 1 Resolucije 13.7 konference pogodbenic CITES, s katero je mogoče pojasniti razlago določb te konvencije, navedenih v prejšnji točki, pa je pojasnjeno, da se pojem „osebni ali gospodinjski predmeti“ uporablja za osebke, ki so v osebni lasti ali posesti v nekomercialne namene, ki so bili zakonito pridobljeni in ki se prevažajo ali so vključeni v osebno prtljago ali so del selitve.

32 Poleg tega je treba poudariti, da člen 57(1) Uredbe (ES) št. 865/2006 določa, da se odstopanje iz člena 7(3) Uredbe št. 338/97 ne uporablja za osebke, ki se uporabljajo za komercialno korist, prodajajo, prikazujejo v komercialne namene, posedujejo za prodajo, ponujajo za prodajo ali prevažajo za prodajo.

33 Tako je iz besedila tega člena 57(1) in iz besedila Resolucije 13.7 konference pogodbenic CITES razvidno, da je neobstoj komercialnega namena uvoženega osebka odločilno merilo pri njegovi opredelitvi kot „osebni ali gospodinjski predmet“, to razlago pa potrjujejo tudi cilji, ki jim sledi Uredba št. 338/97.

34 V zvezi s tem je na tretjem mestu treba opozoriti, da je namen ureditve varstva, ki je bila uvedena za osebke vrst iz prilog A in B k Uredbi št. 338/97, da se zagotovi čim širše varstvo prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst, in sicer z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi ob upoštevanju ciljev, načel in določb CITES (sodba z dne 4. septembra 2014, Sofia Zoo, C-344/13, EU:C:2014:2140, točka 34 in navedena sodna praksa).

35 V preambuli Resolucije 13.7 konference pogodbenic CITES pa je pojasnjeno, da se osebki vrst iz Priloge I k tej konvenciji, med katerimi so jesetrovke, v državi uvoznici ne smejo uporabljati za namene, ki so predvsem komercialni.

36 Zato tako iz sobesedila, v katero je umeščena Uredba št. 338/97, kot iz ciljev, ki jim ta sledi, izhaja, da mrtvega osebka, njegovih delov ali izdelkov iz njega, kot je kaviar jesetrovk, ni mogoče opredeliti kot „osebni ali gospodinjski predmet“ v smislu člena 7(3) navedene uredbe, kadar ima uvoznik komercialni namen. Vendar je taka opredelitev dopustna, če je navedeni kaviar v osebni lasti ali posesti v nekomercialne namene, in to ne glede na to, ali je namenjen temu, da se podari tretji osebi.

37 Glede na zgornje preudarke je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7(3) Uredbe št. 338/97 razlagati tako, da se kaviar jesetrovk ob vnosu na carinsko območje Unije lahko šteje za „osebni ali gospodinjski predmet“ v smislu te določbe, kadar je namenjen temu, da se podari tretji osebi, če iz nobene okoliščine ni razviden komercialni namen in lahko tako zanj velja izjema iz navedene določbe od obveznosti, da njegov uvoznik predloži uvozno dovoljenje.

Prvo vprašanje

38 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006 razlagati tako, da mora carinski organ zaseči – ker uvoznik nima dovoljenja, izdanega za namene uvoza – le količino uvoženega kaviarja jesetrovk, ki presega zgornjo mejo 125 g na osebo, in ne celotne količine, ki je bila vnesena na carinsko območje Unije.

39 V skladu s sodno prakso, navedeno v točki 25 te sodbe, je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki se uresničujejo z ureditvijo, katere del je.

40 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da v skladu s členom 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006 za vnos kaviarja jesetrovk do največ 125 g na osebo na carinsko območje Unije ne velja obveznost uvoznika, da pristojnemu carinskemu organu predloži uvozno dovoljenje.

41 Tako je treba ugotoviti, da zgolj na podlagi besedila te določbe ni mogoče določiti, kakšne posledice ima prekoračitev te zgornje meje 125 g za določitev količine kaviarja jesetrovk, ki jo mora pristojni carinski organ zaseči.

42 Dalje, glede sobesedila, v katero se umešča ta določba, je treba poudariti, da člen 4(2) Uredbe št. 338/97 določa načelo, v skladu s katerim je treba za vnos osebkov vrst iz Priloge B predložiti uvozno dovoljenje, ki ga izda upravni organ namembne države članice.

43 Iz tega sledi, da člen 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006 – s tem, da uvoznika kaviarja jesetrovk izvzema iz obveznosti predložitve uvoznega dovoljenja, kadar je spoštovana zgornja meja 125 g na osebo – pomeni izjemo od načela iz člena 4(2) Uredbe št. 338/97 in ga je zato treba razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 17. januarja 2013, Komisija/Španija, C-360/11, EU:C:2013:17, točka 18 in navedena sodna praksa).

44 Nazadnje, v zvezi s cilji, ki jim sledi Uredba št. 338/97, je treba opozoriti, da je namen te uredbe – v skladu z njenim členom 1 in kot je bilo navedeno v točki 34 te sodbe – da se zagotovi čim širše varstvo prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst, in sicer z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi.

45 Tako varstvo pa je mogoče zagotoviti le pod pogojem, da je izjema iz člena 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006 omejena samo na uvoz majhnih količin kaviarja jesetrovk in zato le, če zaseg s strani pristojnega carinskega organa zajema celotno količino kaviarja jesetrovk, ki je bila vnesena na carinsko območje Unije.

46 Nasprotna razlaga, v skladu s katero se v okviru te izjeme pristojnemu carinskemu organu dovoli, da zaseže le količino kaviarja jesetrovk, ki presega zgornjo mejo 125 g na osebo, bi poleg tega – kot je češka vlada poudarila v pisnem stališču – spodbujala uvoz teh izdelkov iz osebkov vrst iz Priloge B k Uredbi št. 338/97 brez uvoznega dovoljenja in bila v nasprotju s ciljem, navedenim v uvodni izjavi 12 navedene uredbe ter uvodnih izjavah 2 in 6 Uredbe št. 865/2006, da se pospešijo carinski postopki in da se zagotovi učinkovit nadzor.

47 V zvezi s tem iz predloga za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da je Finanzgericht Düsseldorf (finančno sodišče v Düsseldorfu) razsodilo, da bi moral glavni carinski urad B tožeči stranki vrniti dve konzervi kaviarja jesetrovk po 50 g, kar je skupna količina 100 g na osebo. Vendar ta presoja, poleg tega, da osebo XY prikrajša za dodatnih 25 g kaviarja jesetrovk, ki jih je bila – ob upoštevanju navedene zgornje meje 125 g na osebo – upravičena uvoziti brez predložitve uvoznega dovoljenja v ta namen, kaže na kompleksnost postopkov, s katerimi bi lahko bili soočeni carinski organi, če bi bilo treba zaseči le presežno količino kaviarja jesetrovk.

48 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov izhaja, da je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 57(5)(a) Uredbe št. 865/2006 razlagati tako, da mora pristojni carinski organ, kadar je na carinsko območje Unije vnesena količina kaviarja jesetrovk, ki presega zgornjo mejo 125 g na osebo, in uvoznik nima dovoljenja, izdanega za namene tega uvoza, zaseči celotno količino tako uvoženega kaviarja jesetrovk.

Stroški

49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

1. **Člen 7(3) Uredbe Sveta (ES) št. 338/97 z dne 9. decembra 1996 o varstvu prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst z zakonsko ureditvijo trgovine z njimi, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1320/2014 z dne 1. decembra 2014, je treba razlagati tako, da se kaviar jesetrovk ob vnosu na carinsko območje Evropske unije lahko šteje za „osebni ali gospodinjski predmet“ v smislu te določbe, kadar je namenjen temu, da se podari tretji osebi, če iz nobene okoliščine ni razviden komercialni namen in lahko tako zanj velja izjema iz navedene določbe od obveznosti, da njegov uvoznik predloži uvozno dovoljenje.**

2. **Člen 57(5)(a) Uredbe Komisije (ES) št. 865/2006 z dne 4. maja 2006 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 338/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2015/870 z dne 5. junija 2015, je treba razlagati tako, da mora pristojni carinski organ, kadar je na carinsko območje Evropske unije vnesena količina kaviarja jesetrovk, ki presega zgornjo mejo 125 gramov na osebo, in uvoznik nima dovoljenja, izdanega za namene tega uvoza, zaseči celotno količino tako uvoženega kaviarja jesetrovk.**

Podpisi